

tra externas infirmitates. Harum itaq; differentia hæc obseruanda est. Extrinsecorum Remediorum quædam solis vulneribus sunt deputata, vt quibus vulnus quodpiam viginti quatuor horarum spacio curari queat, Cuius ratio talis est. Postquam enim vulnus factum est, nihilo ad curam indiget alio, præterquam quòd partes diuisæ vicissim denuo coalescant, et quasi duo asseres in vnum conglutinentur. Non sunt itaq; vulnera in ipsorum latitudinis extensione relinquenda, et sic carne complenda, quod plus Rusticum est quàm Medicum. Atq; hinc obserua, quòd postquam vulnerum coierunt ambæ partes, instar duorum conglutinatorum asserum, plus quàm mediam eorum curam absolutam esse. Hoc autem eius medicinæ opera fit, quæ à natura sua propria ambo vulnerum labia contrahit adeò, vt melius coire et contrahi nequeant. Postquam verò labia in vnum coaluerint, ipsa natura per medicinam in vnum concrescit et coniungitur, vt nullum amplius vulnus remaneat, nisi fuerit ossium fractura, quin facilliter et exactè viginti quatuor horis curetur. Ossa autem non patiuntur se cogi in vnum instar carnis, ideoq; de ipsis nullam hoc loci facimus mentionem. De alijs verò vulneribus exempli gratia dicamus in hunc modum, Si cui membrum quodpiam dissectum

Extrinseca in vulneribus.

Vulnerum curandarum ratio.

Ossium fractura.

Y in

fuerit